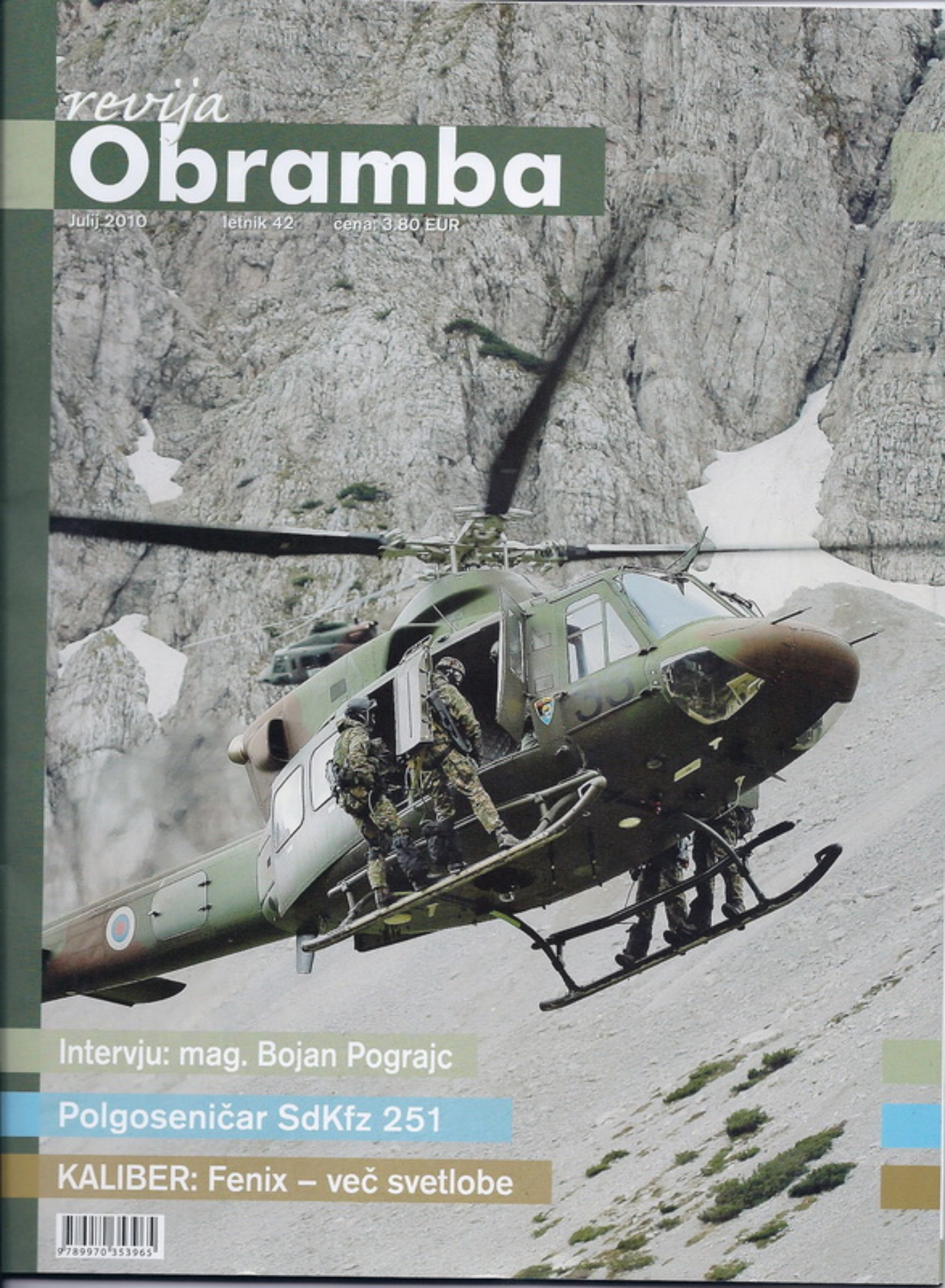

revija

Obramba

Julij 2010 letnik 42 cena: 3,80 EUR

Intervju: mag. Bojan Pograjc

Polgoseničar SdKfz 251

KALIBER: Fenix – več svetlobe

9 789970 353963

priloga o orožju 138

KALIBER

obrambno orožje športno orožje lovsko orožje hladno orožje militarije

PREIZKUSILI SMO FOX BANTAY, NOV ZAKLOPNIK BORUTA KINCLA

STRAŽAR

Na letošnji orožni velerazstavi v Nürnbergu, ki slovi tudi kot največja svetovna razstava nožev, je bil predstavljen tudi zaklopni nož, ki ga je načrtoval naše gore list. Da bi Slovenec zasnoval nož za enega velikih proizvajalcev, se ne zgodi pogosto. A kot da že to ne bi bilo dovolj, gre za nož, ki je med poznavalci zbudil precej pozornosti in obveljal za eno najbolj zanimivih novosti na nožarskem področju. Nož, o katerem pišem, se imenuje Bantay, njegov snovalec je Borut Kincl, izdeluje pa ga Fox iz Maniaga, oziroma njihov oddelek za vojaške aplikacije (FKMD). Že dejstvo, da so model Bantay predstavili pod okriljem vojaškega dela Foxove proizvodnje, pa nam da slutiti, da Bantay ni ravno pipec, ki bi bil namenjen predvsem lupljenju jabolk in odpiranju paketov.

Osnovni podatki:

Proizvajalec: FOX (FKMD)
Model: BANTAY
Oblikovanje: Borut Kincl
Dolžina rezila (širina): 95 mm
Material rezila: nerjavno jeklo N690Co
Trdota rezila: HRC 58-60
Prevleka rezila: DLC (Diamond like Carbon)
Dolžina ročaja 120 mm
Ročajne platnice: G10 z volframovo konico za lomljenje stekla
Sponka: nerjavno jeklo 420J2B, obojestranska
Masa: 130 g

Fox Knives Military Division izdeluje (v sodelovanju z Arexom) tudi nov bojni nož oziroma bajonet Spartan za slovensko vojsko. Če to samo po sebi ne bi bila zadostna referenca, lahko ugotovimo, da Fox izdeluje nože tudi v sodelovanju z drugimi svetovno znanimi proizvajalci, na primer z ameriškim Spydercom. Zaklopnik Bantay seveda ni edina letošnja novost med Foxovimi rezili, je pa verjetno najbolj vroča in zaradi njenega avtorja za nas nedvomno najbolj zanimiva. Za Boruta sem prvič slišal šele pred nekaj leti, ko mi je na enem od orožnih sejmov v oči padlo bodalo pri stojnici italijanskega proizvajalca Extrema Ratio. Bralci naše revije se bodo morda spomnili, da smo o tem podjetju prvič pisali nekje na začetku desetletja, kar sovpada tudi z njihovim resnejšim vstopom v izdelavo vojaških nožev. Gladke in tekoče linije Borutovega Suppressorja, kot se je imenovalo vitko bodalo v Extremini izložbi, so predstavljale precejšnje odstopanje od njihovih drugih izdelkov – v pozitivnem smislu. Takrat smo zapisali, da so njihovi noži videti, kot bi bili namenjeni predvsem specialcem, kakršna sta filmska Rambo in Commando, pravzaprav pa so bolj verjetno pisani na kožo le ljubiteljem nožev tovrstnega, lahko bi rekli agresivnega videza. Bistvena postavka takšnega noža je kajpada oblikovanje in dobra končna obdelava, ne nazadnje pa štejeta tudi izbira materialov in vsaj navidezna funkcionalnost. Ekstremne dimenzije rezil, tako po dolžini kot po debelini, so vsekakor pripomogle k učinkovitosti izbranega recepta. Z malo zlobe smo takrat dodali, da Extreminim nožem za soočenje z ekstremnimi razmerami pravzaprav manjkajo le še vžigalice, laks in trnek, ki bi jih bilo mogoče spraviti v ergonomsko oblikovan ročaj. Nasprotno temu pa Suppressor prav z ničemer ni asociiral na slavni »Rambo nož«, pravzaprav je bil že na prvi pogled videti kot nož, zasnovan z zelo določenim ciljem. Extrema Ratio ga je predstavil kot bodalo protiteroristične enote italijanskih karabinjerjev GIS (Gruppo Intervento Speciale). A ker se je takrat zataknilo že pri prvi komunikaciji s predstavniki podjetja - niso nam znali povedati niti imena oblikovalca

Bantay je že na prvi pogled nekaj posebnega, nenavadna je tako oblika rezila kot ročaja.

Pomen izreza na hrbtu rezila in rebričenja na njem se razkrije, takoj ko zaklopnik vzamemo v roko.

noža -, je pri tem tudi ostalo in o kakšnem preizkusu ali predstavitvi atraktivnega noža ni bilo niti govora. Kmalu po tem pa je Borut »udaril« še drugič in zasnoval, prav tako za Extremo, še velik bojni zaklopnik Panther, ki mu je prav tako vtisnil svoj osebni pečat in ki je postal uradni nož naše vojaške Enote za specialno delovanje.

RKSI

Panther ima impresivno rezilo, debelo 4 in dolgo 10 centimetrov, odprt nož pa meri skoraj 24 centimetrov. Ročaj je uporaben tudi, ko je nož zaprt, njegova posebnost sta nazobčani jekleni podlogi, ki segata izpod ročajnih platnic, kar omogoča manipulacijo z nasprotnikom, pri odprtem nožu pa predvsem absolutno nedrseč oprijem. V ročaj je vgrajeno tudi rezilo za rezanje pasov ali oblačil in pa konica za razbijanje kaljenega stekla. Rezilo je sicer gladko brušeno, vendar pa je nabrušen tudi njegov hrbet, ki ima del ostrine nazobčane. Že na prvi pogled je jasno, da je v načrtovanje noža vgrajene precej prakse, ki jo Borut Kincl črpa iz borilnih veščin. Tem se posveča s popolno predanostjo večino svojega življenja. Pri svojih 33. letih je Borut svetovno priznan mojster in inštruktor borilnih veščin, dosegel pa je stopnjo 6. dan v veščinah ryukju kempo in kempo arnis. Vodi šolo Ryukyu Kempo Slovenija (rksi.net), ustanovil pa je Kempo Arnis federacijo, ki šteje že skoraj 400 članov in deluje v Novem Mestu, Ljubljani, Celju in Litiji. Prihodnje leto načrtujejo zaradi velikega zanimanja nove izpostave ne le po Sloveniji, pač pa se bo šola razširila tudi čez mejo, najprej v Italijo. Borutova šola poučuje verzijo karateja, imenovano Ryukyu Kempo Tomari-te, katerega tehnike povzemajo (če nekoliko poenostavimo) prvine veščin karate, small circle jujitsu in modern arnis, s poudarkom na povezavi teh modernih veščin z izvorno borilno veščino z japonskega otoka Okinawa (izvor športnega karateja, kot ga poznamo danes) in uporabo živčnih točk na človeškem telesu. Med svojim dolgoletnim študijem borilnih veščin, ki se jih je učil pri mojstrih, kot je George Dillman iz ZDA, je Borut Kincl spoznal, da imajo praktično vse vzhodnjaške borilne veščine skupen izvor in da je mogoče med njimi, kljub navidezni različnosti, potegniti številne vzporednice. Njegova šola tako ne poučuje borilne veščine za tekmovanja, pač pa je njegov cilj realna uporaba prej omenjenih tehnik v obrambni situaciji v poljubnih realnih razmerah in boju proti enemu ali več nasprotnikom. Za obvladovanje te veščine ni pogoj fizična moč, ki je v boju vse prevečkrat odločilna, pač pa spontanost in poznavanje človekovega telesa in psihologije. Le s poznavanjem telesnega ustroja in funkcije posameznih živčnih vozlov (akupunkturnih točk), je mogoče razumevanje in s tem osmišljanje gibov iz tradicionalnih kat. Vsaka živčna točka ima določeno funkcijo, z njihovo pravilno manipulacijo pa lahko dosežemo, da v možgane nasprotnika prispe informacija, ki smo jo določili mi. Tako lahko povzročimo na primer navidezno onesposobitev nasprotnikovega uda ali pa njegov popoln kolaps in celo smrt. Kempo arnis pa ne pozna le golorokega boja, pač pa tudi uporabo orožij, pri nožih pa je Borut od nekdaj »doma«. V realnih spopadih je orožje te ali one vrste prisotno zelo pogosto, saj si želi napadalec vedno zagotoviti prednost in nadvlado. Najmanj vpadljivo in na razdaljah bližnjega boja najbolj učinkovito orožje pa je še vedno nož in borilne veščine z rezili so postale ena njegovih specialnosti. Zakaj se je tudi sam lotil oblikovanja nožev, ga nismo spraševali, saj je to verjetno le logična posledica dejstva, da so mu noži preprosto všeč in da kot njihov ljubitelj in profesionalni uporabnik ni našel takšnega, ki bi izpolnil vsa njegova pričakovanja.

Po konstruktorjevih besedah je luknja v rezilu najhitrejši sistem odpiranja, če od njega pričakujemo stoodstotno zanesljivost.

Ker ga bomo imeli verjetno ves čas pri sebi, se bo oster zaklopnik večkrat kot v boju izkazal pri pripravi malice.

Ukrivljeni del jeklene nosilne sponke počiva v eni od okroglih vdolbin na obeh straneh ročaja, ki pomagata pri spreminjanju prijema in vlečenju iz žepa.

Rezilo v obliki črke S z izrazitim, gladko brušenim trebuhom in nazobčanim konkavnim delom je zmagovalna kombinacija, s katero lahko izvedemo najširši spekter opravil.

FKMD

Za dosedanje preizkuse nožev smo se vedno dogovarjali s proizvajalci nožev, ki nam običajno omogočijo srečanje s svojimi oblikovalci, temu pa sledi še predstavitev ali celo preizkus noža za bralce revije Obramba. Za Foxov Bantay pa smo se povezali neposredno z njegovim snovalcem, Borutom Kinclom, ki si je vzel čas, nas obiskal kar na uredništvu in nam svoje nože

sam tudi predstavil. Pri tem smo dobili tudi odgovore na vrsto vprašanj o njegovih prejšnjih dveh nožih, tudi tistih, ki smo jih pred časom zaman zastavljali pri predstavnikih Extrema Ratio. Borut nam je povedal, da se je odločil, da bo k načrtovanju novega zaklopnika pristopil s »praznim listom«, na katerem se je forma izčistila iz vidika specifičnih uporabnih funkcij. Za razliko od obeh predhodnikov, naj bi nov nož v prvi vrsti ne bil orožje, pač pa pripomoček za vsakdanjo rabo, ki pa bi po potrebi lastniku vseeno lahko služil kot učinkovito obrambno sredstvo. Ti dve zahtevi sta bili osnovno vodilo, ki sta narekovali vsak korak razvoja zaklopnika, v katerega je Borut vložil nešteto ur snovanja in zvrhano mero svojih izkušenj iz borilnih veščin z rezili. Prvi pogoj za to, da se lahko z nožem branimo, je seveda, da ga imamo pri sebi. Pri sebi pa imamo ob vsakem času le nož, ki je dovolj majhen in lahek, da ga je mogoče nositi neopazno. Tako je hitro opustil možnost, da bi imel nož fiksno rezilo, kljub vsem prednostim takšnega ustroja. Če bo nož zaklopnik, mora torej omogočati kar najhitrejše odpiranje in biti mora dovolj trden, da se vsaj približa obema glavnima prednostima nožev s fiksnim rezilom. Avtomatika nekako ni prišla v poštev, saj je za civilno uporabo marsikje prepovedana, zaradi dodatnega varovanja pa je v praksi tudi počasnejša od sistema odpiranja, ki se je v praksi izkazal za najhitrejšega. Mislim seveda na luknjo v rezilu, ki jo je uvedel Spyderco in ki ji je Borut dodelil ovalno obliko. Ugotovil je, da le luknja v rezilu zagotavlja hitro in zanesljivo enoročno odpiranje v praktično vseh razmerah in da se z njo ne morejo kosati niti različni sistemi, pri katerih pri odpiranju pomaga vzmet (angl. assisted opening) niti sloviti »val« (Emerson Wave), pri katerem se rezilo odpre že med vlečenjem iz žepa, tako da se izboklina na hrbtu rezila zatakne ob rob žepa. Borut se sicer strinja, da je zaklopnik, ki ima vgrajen val, mogoče največkrat odpreti hitreje od zaklopnika z luknjo, vendar pa »največkrat« ni dovolj, saj se pri odpiranju pod stresom rado zgodi, da se rezilo odpre le napol ali da se val niti ne zatakne ob rob hlač in tako ostane rezilo zaprto. Odprto rezilo novega zaklopnika varuje vzdolžna zapora v jekleni podlogi ročaja (Walker Liner Lock), a kot da to ni dovolj, ima zaklopnik tik za rezilom, na hrbtu ročaja vzvod sistema LAWKS (Lake and Walker Knife Safety System), s katerim preprečimo, sicer malo verjetno, neželeno sproščanje vzdolžne zapore. Učinkovit sistem sta zasnovala Američana Ron Lake in Michael Walker,

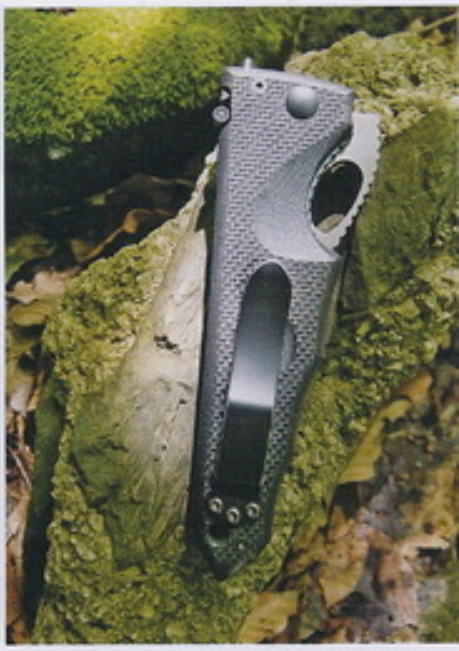

Ko je rezilo zaprto, se praktično povsem skrije v ročaj s platnicami iz kompozita G10.

Zaradi simetrije ročaja, ki omogoča učinkovito odpiranje tako z levo kot z desno roko, je moral Borut precej modificirati tudi samo vzdolžno zaporo, ki jo je pri tem nožu praktično nemogoče nenamerno sprostiti. Zaradi oblike rezila, ki omogoča naraven sprednji prijem noža s palcem na hrbtu rezila, pa postane tudi aktivacija dodatne varovalke LAWKS hitra in instinktivna, kar opravičuje njeno vgradnjo.

DLC

Čeprav je nož namenil za vsakodnevno nošenje (angl. every day carry), pa se Borut ni želel odreči učinkovitemu rezilu, ki ga je po velikosti skoraj izenačil s Spydercovim modelom Military, ki sicer velja za velik taktični zaklopnik, a je po njegovih besedah idealnih dimenzij. Vsaj kar se tiče rezila. Military ima ročaj, ki je

bistveno prevelik za nevpadljivo nošenje, kar pa nas postavi pred novo zahtevo, ki si jo je zastavil naš snovalec: spraviti dolgo rezilo v kratek ročaj. Vrtišče ročaja je tako postavil ob sam rob ročaja, s čimer je zavestno žrtvoval nekaj trdnosti (odprto rezilo v ročaju praktično nima repa, ki bi mu zagotavljal dodatno trdnost pri stranskih obremenitvah), a pridobil v primerjavi z modelom Military (pri praktično enaki dolžini ostrine rezila) kar neverjetna dva centimetra pri dolžini ročaja. Bantay tako s 95-milimetrskim rezilom zaprt meri le 12 centimetrov. Za razliko od večine velikih taktičnih zaklopnikov je bil Bantay, kot rečeno, načrtovan za vsakodnevno nošenje in vsakdanjo uporabo. Zaklopnik z jekleno sponko, ki se nosi s konico navzgor (način nošenja, ki mu Borut daje prednost), ki tehta 130 gramov in zaprt meri le 12 centimetrov pa lahko, kot smo se sami prepričali, odlično služi svojemu namenu. Bantay v filipinskem jeziku Tagalog pomeni varuh, zaščitnik ali zvestega spremljevalca. In to ime se zaklopniku odlično poda. S svojim 95-centimetrskim rezilom v obliki obrnjene črke S je bil kos vsakemu rezu, ki smo mu ga namenili med našim, dober mesec trajajočim preizkusom. Bantay je bil ta čas moj stalni in resnično zvesti spremljevalec, tako v mestu kot v naravi, in je v tem času opravljal funkcijo mojega običajnega žepnega noža. Preizkušana verzija ima delno nazobčano rezilo, konfiguracijo, ki se mi zdi najbolj praktična in ki nudi najboljše z obeh bregov. Gladko brušeni del rezila ima izrazit trebuh proti konici in je primeren za najrazličnejše reze, kjer je potrebna natančnost in ostrina, enako gladko nareže salamo, kot prereže plastično embalažo. Nazobčani del rezila ima nekoliko konkavno obliko in je kos precej bolj grobim rezom, z lahkoto reže žilave najlonske vrvi, nosilne trakove, seveda pa sem se z njim lotili celo svežih vej, ki bi se jim zaradi debeline pravzaprav bolj podala žaga ali sekira. Kobalt-vanadijevo jeklo z oznako N690Co lepo drži ostrino, tako da je nož po dobrih dveh tednih več kot zmerne uporabe, še vedno s strani gladko zarezal v prosto viseč list pisarniškega papirja. Ko sem po dobrem mesecu začel s pisanjem, rezilo sicer ni več brilo kot na začetku, a je bilo še vedno dovolj ostro za večino drugih vsakodnevnih opravil. Z le nekaj potegi po belih kamnih Spydercovega brusilnika Triangle je bil gladek del rezila spet oster kot britev, medtem ko nazobčani del brušenja še ni bil potreben. Če vam je morda ljubše samo gladko rezilo, je Bantay na voljo tudi v takšni konfiguraciji. Rezilo je zaščiteno s temno DLC prevleko (Diamond like Carbon), ki se je izkazala zelo odporna na obrabo in je med našim preizkusom nismo

Bantay ali stražar je uporaben tudi pri tehnikah z obrnjenim prijemom, lažna ostrina na hrbtu rezila ni odveč.

uspeli niti dobro opraskati. Poleg tega, da rezilo s to prevleko zaradi zmanjšanega trenja precej lažje drsi skozi snov, ki jo režemo, je temna barva rezila zaželena tudi za morebitne taktične aplikacije.

EDC

Vsakdanja uporaba pomeni nešteto jemanj iz žepa, odpiranj in zapiranj noža, pri čemer je ergonomija celotne zasnove še kako pomembna, saj nas začnejo »nedoslednosti« hitro motiti. Tudi pri Bantayu je bilo sprva tako, a izkazalo se je, da je težava v navadi in ne v samem zaklopniku. Vsi, ki svoj zaklopnik nosimo kolikor toliko redno, se navadimo na določene lastnosti svojega zvestega spremljevalca. V mojem primeru je zadnje čase to Spydercova Endura, ki se v žepu sicer nosi zelo podobno kot Bantay, a jo iz njega izvlečem precej lažje. Bantay ima namreč obloge ročaja iz kompozita G10 z zelo grobo površinsko teksturo, k trenju pa pripomore tudi široka in močna jeklena nosilna sponka. Sponko lahko s tremi vijaki pritrdimo na levo ali desno stran ročaja, odvisno od strani nošenja. Ročaj je izrazito koničnе oblike, izrazit utor ob korenu rezila prehaja v tri plitvejše utore, v katerih pri sprednjem prijemu počivajo sredinec, prstanec in mezinec in se nad sponko zaključi s konico, ki jo lahko tudi ob zaprtem rezilu uporabimo kot preprosto udarno orožje ali pa za izvajanje sofisticiranih pritiskov na specifične živčne točke. Ker pa se ročaj zaključi z izmuzljivo konico, lahko nož

Edina nepopolnost, ki bi jo lahko očitali nožu, je bil položaj zaprtega rezila, ki na našem nožu ni popolnoma na sredi ročaja, kar pa bi lahko bila tudi posledica pretirano navdušene uporabe.

Volframova konica na začetku ročaja je namenjena lomljenju stekla, kar hitro pride prav, če pozabimo ključe v zaklenjenem avtu.

iz žepa izvlečemo le tako, da ga primemo ob strani, kar nam je sprva zaradi močne sponke povzročalo nekaj težav. Rešitev je seveda načrtovana in očitna. V žep je treba seči dovolj globoko, da s palcem zatipamo okroglo vdolbino na eni strani ročaja, medtem ko na drugi strani s sredino kazalca ali sredinca držimo za upognjen del nosilne sponke. Tako se roka, ko nož izvlečemo iz žepa, vedno znajde v pravem položaju za hitro odpiranje. Oblika ročaja precej spominja na zaklopnik Yojimbo, ki ga je za Spyderco oblikoval Michael Yanich, ki se prav tako ukvarja z borilnimi veščinami z rezili. Podobnost med obliko ročajev se zdi logična, saj tako Michael kot Borut zagovarjata enako držo noža med bojno uporabo, prijem, pri katerem palec vodi in določa smer rezila. Po mojem mnenju predstavlja Borutova oblika ročaja korak naprej, saj je vdolbina, ki je namenjena indeksiranju pri spreminjanju prijema in obračanju noža med bojem, pri Bantayu postavljena bliže sredini ročaja, kar pri izhodiščnem položaju palca med jemanjem noža iz žepa pomeni manjšo razdaljo do luknje v rezilu, v katero palec še lažje zdrsi zaradi stransko poglobljene vdolbine v platnici, ki ga »vodi« k prvem utoru v ročaju, kjer je luknja za odpiranje rezila. Ko ugotoviš pravilen način jemanja noža iz žepa, postane gib samodejen in odpiranje bliskovito in konsistentno. Obračanje noža je prav tako hitro in zanesljivo, saj med menjavo prijema palec in sredinec najdeta svoje mesto v okrogli vdolbini na eni in upognjenem delu sponke na drugi strani ročaja. Seveda pa je obračanje noža med vajo ali demonstracijo, ob popolni koncentraciji eno, enako početje v boju, ko grozijo resne posledice, pa nekaj povsem drugega... Borut nam je demonstriral osnovne prijeme in uporabnost noža predvsem v obrambnem ali taktičnem smislu, za resnejšo vadbo pa bi bilo nujno, da bi si nabavili še verzijo s topim rezilom in okroglo konico. Tako imenovani »trener« ima ročaj rdeče barve, kar ga jasno loči od ostrega brata. Varuh je v prvi vrsti načrtovan za sprednji prijem, kar pomeni, da je rezilo obrnjeno naprej in gleda iz roke pri kazalcu, pri čemer pride do izraza vsa ergonomija, ki jo je oblikovalec vgradil v svoj zaklopnik. Ročaj je najširši tik za rezilom, nato sledi izrazit utor za kazalec, ki preprečuje zdrs roke proti rezilu tudi pri energičnem potiskanju rezila. To funkcijo dopolnjuje celotna oblika ročaja, ki se s tremi dodatnimi utori na koncu povsem zoži in preide v prej opisano udarno konico. Da pa nož zagotovo obdržimo v roki, je prvi utor nekoliko asimetričen, tako da se v njem kazalec dobro zasidra tudi pri poteznih rezih ali pri vlečenju ročaja. Nenavadna krivulja hrbta rezila nad luknjo za odpiranje seveda prav tako ni sama sebi v namen in je, kot vse ostalo na tem nožu, skrbno načrtovana. Agresivno rebričenje na hrbtu rezila preprečuje zdrs palca, utor pred njim pa je njegov končni naslon ob potisnih rezih. Med obrambno uporabo nož brez razmišljanja primemo tako, da palec počiva na hrbtu rezila. V tem prijemu je usmerjanje rezila najbolj naravno in instinktivno. Kamorkoli kaže palec, tja je usmerjena konica noža in kamorkoli palec gre, je pred njim vedno varuhovo rezilo. Hrbet rezila ima proti konici poudarjeno lažno ostrino, ki sicer res nekoliko zmanjša težo rezila, predvsem pa daje nožu agresiven videz in omogoča boljše prodiranje pri vbodih. Zaradi navzgor »zavihane« konice in lažne ostrine na hrbtu rezila, se zaklopnik odlično obnese tudi pri obrnjenem prijemu, pri katerem gleda rezilo iz spodnjega dela dlani, njegova ukrivljenost pa sledi gibom iz komolca. Tudi Borut nam je dokazal, kako učinkovit je vzvraten rez, saj je kombinacija ostre konice in lažne ostrine dovolj, da se rezilo zarije v vse, kar se mu postavi na pot. Tu velja povedati, da je nož oblikovan tako, da se zaprto rezilo v celoti skrije v ročaj in da iz njega gleda le tisti del rezila, ki ima luknjo za odpiranje. Takšna oblika ročaja, ki v zaprtem položaju skrije tudi hrbet rezila, uporabniku omogoča, da si lažno ostrino po potrebi tudi nabrusi. Takšna modifikacija bi bila lahko po naši zakonodaji morda sporna, čeprav po mojem mnenju s tem posegom zaklopnik najbrž ne bi nenadoma postal predmet, prirejen za napad, zato jo je vseeno bolje prepustiti profesionalcem. Ker se sam ne štejem med slednje, vsaj ne, kar se tiče borilnih veščin z rezili, napadli pa me med preizkušanjem zaklopnika tudi niso, Bantaya v pravem boju (k sreči) nismo preizkušali. Če pa bi hoteli postati vešči tudi v obrambni, torej bojni uporabi tega (ali kateregakoli drugega) noža in ne le v njegovi vsakdanji uporabi, bi bilo priporočljivo, če že ne nujno, imeti tudi trenažno izvedbo s topim rezilom.

KAF

Seveda pa je za kaj takšnega potreben kompetenten inštruktor, kar Borut Kincl, ki je tudi uradni trener specialnih sil slovenske vojske, gotovo je. Borut je vodil seminarje in poučeval specialce tudi v tujini, med drugim v Angliji, ZDA, v Italiji, na Filipinih, posebej pa ga cenijo v Izraelu, kar mi ni pozabil povedati niti Guy Rafaeli, izraelski inštruktor in mojster borilnih veščin z rezili, ko mi je kazal svoj najnovejši nož Warrior, ki ga je oblikoval za podjetje Spyderco. Napovedal je tudi svoj obisk v Sloveniji, na kampu borilnih veščin Warrior tribes camp 2010, ki ga letos že tretje leto organizirata Borutova Kempo Arnis Fedracija (KAF) in Ryukyu kempo Slovenija (RKSI).

Rok Štupar

Konstrukcijo povezujejo izključno vijaki s torx glavami, tako da temeljito razstavljanje ne pomeni posebne težave, predvsem pri poznejšem sestavljanju.